

ชื่อวิทยานิพนธ์	การศึกษาศักยภาพของชุมชนในการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ : กรณีศึกษาถ้ำภูผาเพชร
ผู้วิจัย	นางชฎาพร ขุนทองเพชร ปีการศึกษา 2550
ปริญญา	ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขายุทธศาสตร์การพัฒนา
ประธานที่ปรึกษา	ดร.อัจฉรา วงศ์วัฒนามงคล
กรรมการที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์อารี รังสิโยกฤษณ์
กรรมการที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุเทพ ทิพย์ธรา

บทคัดย่อ

การศึกษาศักยภาพของชุมชนในการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ: กรณีศึกษาถ้ำภูผาเพชร มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาศักยภาพของชุมชนในการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของถ้ำภูผาเพชร ตำบลป่าดัดพัฒนา กิ่งอำเภอมะนัง จังหวัดสตูล

การศึกษานี้ให้ความสำคัญกับปรากฏทางสังคมที่เกิดขึ้นในชุมชนท้องถิ่น การอธิบายและการตีความของวัฒนธรรม เพื่อค้นหารูปแบบวิถีชีวิตประจำวันของชุมชนและวิวัฒนาการทางสังคมและกระบวนการเปลี่ยนแปลงระบบความสัมพันธ์ในชุมชนก่อนและหลังการค้นพบ “ถ้ำภูผาเพชร” ใช้วิธีวิจัยเชิงคุณภาพเก็บข้อมูลด้วยการสัมภาษณ์เชิงลึกจากผู้ให้ข้อมูลหลัก ซึ่งเป็นผู้ที่อยู่ในบริบทที่มีการเปลี่ยนแปลง และเกี่ยวข้องกับการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของ “ถ้ำภูผาเพชร” จำนวน 31 คน วิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพด้วยการวิเคราะห์ตีความตามแนวความคิดความหมายของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ การเปลี่ยนแปลงทางกายภาพ สังคม วัฒนธรรมและชุมชนท้องถิ่นที่เป็นบริบททางสังคมของชุมชนโดยรอบ “ถ้ำภูผาเพชร”

จากการมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่นและหน่วยงานภาครัฐต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องในการสำรวจ “ถ้ำภูผาเพชร” อย่างจริงจังและพัฒนาให้เป็นสถานที่ท่องเที่ยวเพื่อการอนุรักษ์ ทำให้ “ถ้ำภูผาเพชร” ที่มีคุณค่าทางธรณีวิทยาอันเป็นลักษณะเด่น กล่าวคือ มีความหลากหลายของการก่อตัว รวมถึงมีคุณค่าทั้งทางโบราณคดีและประวัติศาสตร์ เป็นทุนธรรมชาติที่มีเอกลักษณ์ที่เกิดขึ้นอย่างเป็นธรรมชาติ ทำให้ “ถ้ำภูผาเพชร” ถูกพัฒนาเป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญของจังหวัดสตูลและประเทศไทย

(2)

ผลจากการศึกษาศักยภาพของชุมชนในการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของ “ถ้ำภูผาเพชร” เพื่อนำไปสู่การสร้างแนวทางและความพร้อมในการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ พบว่าชุมชนให้ความสำคัญต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและการรักษาระบบนิเวศ รวมถึงการให้ความสำคัญต่อสาระด้านการศึกษา ความสามารถในการรองรับได้ของพื้นที่ และการจัดการโดยใช้ประโยชน์จากธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เน้นหลักทางศีลธรรมและความมั่นคงในการยังชีพของชุมชน การรักษาความสมดุลของสภาพแวดล้อมและธรรมชาติเป็นสำคัญ ดังนั้น จึงนับได้ว่าศักยภาพของชุมชนในการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของ “ถ้ำภูผาเพชร” ตั้งอยู่บนฐานการให้ความสำคัญการจัดการท่องเที่ยวที่ให้ความสำคัญต่อการใช้ประโยชน์จากธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม บนฐานการจัดการ การสร้างความสมดุลของสภาพแวดล้อมเป็นสำคัญ

Thesis Title :   **The Study of Community's Ecotourism Capacity: Phuphaphet Cave**

Researcher :   Mrs. Chadaporn Khunthongphet   Academic year: 2007

Degree :   Master of Arts Program in Development Strategy

Thesis Advisors :   1. Dr. Achara Wongwattanamongkol
                              2. Assistant Professor Aree Rangsiyokrit
                              3. Assistant Professor Sutep Tiptara

ABSTRACT

The Study of Community's Ecotourism Capacity: Phuphaphet Cave is a research that aimed at studying the community's ecotourism capacity in Tambol Palm Patana, Manung sub-district, Satun province.

This research study has played an important role to signify the occurrences of social phenomena in local community. Apart from the description and interpretation of cultures in order to examine the pattern of daily life of local community, the local evolution and its systematic transformation of social relation processes, both before and after the discovery of Phuphaphet cave, are those also detailed. Research methodology using in this study is qualitative research, emphasizing in in-depth interview with a number of 31 key informants who simultaneously concern and spend their lives within the contextualize transformation of ecotourism of Phuphaphet cave. The qualitative data, which were collected around the area of the cave community, had been analyzed and interpreted by way of the principles of ecotourism ideology and local capital contexts i.e. physical, social and cultural changes.

By keen participating and exploring among governmental organizations and local community, the Phuphaphet cave is targeted to develop as an important ecotourism site, enhancing its diverse formation to be an invaluable geological unique one. The invaluable of archaeological and historical site, together with its capital natural identity, the cave has been developed to be a significant brand new tourism site of Satun province and of Thai nation.

(4)

The result study of the Phuphaphet cave community's ecotourism capacity has brought about to build guideline and accordance of ecotourism management. The local community always pays the prior attention to preserve its natural resources and takes care of the ecosystem; altogether signify to its educational context, its carrying capacity, its beneficially sharing of nature and its managing to the environment based on its high morality. Hence, the community's ecotourism capacity of Phuphaphet cave has played an important role base on the meaning of ecotourism principles and on the basis of its natural equilibrium indeed.

